

forhindrer heller ikke, at man importerer særlige sets til at foretage de her ting selv. Og det vil sige, at den lovgivning, der ligger nu, aldrig vil komme til at virke. Der vil blive født nøjagtig lige så mange børn, som der altid er blevet.

Til allersidst vil jeg sige om fru Margrete Aukens ændringsforslag her, at jeg synes, det er en klargørelse af hendes synspunkter i forhold til tidligere. Personlig kan jeg ikke stemme for det, men jeg ved, at der er personer i gruppen, der er enige i, at man gerne vil ophæve donor-anonymiteten. Der er altså en chance for at gøre det her på en isoleret ting, og til næste år, når den oprindelige lovgivning skal tages op til revision, bliver der jo mulighed for at se på det her problem igen.

Jann Sjursen (KRF):

Kristeligt Folkeparti meddelte allerede ved førstebehandlingen af L 53, at vi ikke kunne støtte forslaget, fordi vi tager det udgangspunkt, at børn har krav på både en far og en mor, og også at det, at vi kan tilbyde kunstig befrugtning, ikke skal føre til, at alle lige pludselig skal have den ret at kunne få børn og hjælp til at få det ad kunstig vej.

Det ændringsforslag, som fru Margrete Auken har stillet her i forbindelse med andenbehandlingen, ændrer ikke på vores stillingtagen som sådan. Det er da en diskussion værd, om man skal have donoranonymitet eller ej, men uanset det vil også fru Margrete Aukens forslag åbne op for, at den såkaldte biologiske leverandør, som en minister vist tidligere kaldte donoren, blot forbliver mere eller mindre ukendt, og at der i udgangspunktet for en gruppe af kvinder i denne her sammenhæng ikke bliver tale om, at barnet kommer til at vokse op med en far.

Derfor fastholder vi vores grundlæggende synspunkt, at når vi skal tilbyde denne her form for kunstig befrugtning, også insemination, er det for os et spørgsmål om, at der reelt er tale om et parforhold, et ægteskab mellem en mand og en kvinde, og ikke bare et spørgsmål om, hvorvidt man nu er anonym som far eller man ikke er det.

Så vi afviser fra Kristeligt Folkepartis side, fra hele folketingsgruppens side, det af fru Margrete Auken stillede ændringsforslag.

Formanden:

Så er der tre medlemmer, der har bedt om ordet som privatister. Det er først fru Margrete

Auken, hr. Hans Peter Baadsgaard og derefter fru Anna-Marie Hansen.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil godt argumentere lidt for det her ændringsforslag, fordi jeg synes, det netop klargør holdningen til barnet i denne her sammenhæng, og man får tydeliggjort, at der ikke er optaget af, hvordan de voksne i øvrigt måtte leve deres liv. Det er altså et spørgsmål om at sikre barnet. Og jeg vil godt her lige benytte lejligheden til at sige, at det, at kvinder lyver over for lægen, eller hvem det nu måtte være, kan vi jo aldrig nogen sinde blande os i. Det skal vi sådan set heller ikke. Men så er det hendes ansvar. Så er det hende, der skal fortælle sit barn: Jeg har løjet; den mand, der står anført som din far, er ikke din far. Så er det hendes tunge ansvar i forhold til barnet at lyve om det her. Det tror jeg mange kvinder alligevel vil undse sig for, fordi de først og fremmest er deres børns mødre i sådan en situation. Men det er ikke noget, vi kan blande os i lovgivningsmæssigt.

Jeg har spurgt ministeren, og jeg synes, det er vigtigt, vi får det sagt – og ministeren må gerne gå op og afkræfte det, hvis det er galt; jeg kan ikke se, der ligger noget bilag på det, men nu sidder jeg jo ikke i udvalget: Hvor mange er blevet smittet ved de dér lidt friere metoder, som har været brugt hidtil, og som jeg ikke synes er uforsvarlige, hvis man i øvrigt ser sig godt for?

Jeg synes ikke, det er uforsvarligt, når lesbiske finder en ven, som påtager sig at være, hvad skal vi sige, barnets far på en eller anden måde. Jeg kender adskillige af dem, og jeg synes, det er livsforhold, som jeg godt kan acceptere, eller i hvert fald er det, der gør, at jeg ikke kan acceptere dem, det samme, som gør, at jeg i andre tilfælde ikke kan acceptere, hvordan folk behandler deres børn. Det er ikke på grund af den sociale struktur i det.

Og jeg vil godt have ministeren til at bekræfte, at der ikke er tale om, at det har været noget særlig farligt, de har indladt sig på, disse kvinder, hvis de i øvrigt har båret sig forsvarligt ad. Jeg tror nemlig ikke, der er eksempler på det, som vi har kunnet måle nogen steder – også lige sagt til beroligelse for de mange kvinder og mange lesbiske, som stadig væk foretrækker, at barnet skal have en far. Der er mange lesbiske, der har det sådan, og jeg synes, man i denne